

PIŠE TADO JURIĆ

Zašto integracija stranih radnika s drugih kontinenata neće uspjeti

Foto: Hrvoje Jelavic/PIXSELL

1/3

VL Autor
Tado Jurić

21.09.2024.
u 21:36

▶ Poslušaj ovaj članak
00:00 / 10:12

Dok jedni vide uvoz stranih radnika s drugih kontinenata kao priliku za obnovu svog tržišta rada, drugi je vide kao prijetnju vlastitom identitetu i nacionalnoj državi

21. stoljeće označeno je „dobom migracija“ zbog **masovnih globalnih migracijskih tokova**, ali i kao i „dobom povratka nacionalizma“, budući da sve više zajednica u svijetu ističe svoj nacionalni identitet i oko njega se mobiliziraju. To je dovelo u pitanje kako učinkovitost, tako i legitimnost tradicionalne politike asimilacije, ali i politike multikulturalizma, odnosno politike „kulturne raznolikosti“. Naime, migracije i s njima povezano pitanje integracije ne samo da djeluju na ekonomiju pojedine države, nego utječu i na cjelokupno društvo. Radi se o procesu koji utječe na društveno povjerenje, socijalnu strukturu, sigurnost države pa i na promjenu unutar političkog sustava.

Pitanja društvene integracije, usko povezane s masovnim imigracijama, doživljavaju sve veću važnost u svim zemljama EU. Danas gotovo svaka EU članica mora pronaći odgovore na pitanja: Kako želimo i kako ćemo ubuduće živjeti zajedno? Ispitanici brojnih znanstvenih studija smatraju da je **tema imigracije i integracije** najvažnija tema kojom bi se njihove vlade trebale baviti.

Naučite kako trgovati cijenom zlata na burzi - Preuzmite besplatni vodič

Dok jedni vide uvoz **stranih radnika** s drugih kontinenata kao priliku za obnovu svog tržišta rada, drugi je vide kao prijetnju vlastitom identitetu i nacionalnoj državi. S jedne strane, pro-migracijski tabor argumentira da se imigranti iz manje razvijenih zemalja brzo i uspješno integriraju u svoje nove okoline te da će taj trend i dalje prevladavati čak i ako se značajno poveća broj takvih useljenika. S druge strane antimigracijski tabor smatra da imigranti ne pokazuju dovoljnu sklonost usvajanju osnovnih društvenih normi zemlje useljenja (kao što su poštivanje zakona, nezloupotreba socijalne pomoći, učenje jezika, poštovanje lokalnih običaja, izbjegavanje nasilja i kriminala itd.). K tome naglašavaju da mnogi novopridošli strani državljani započinju svoj novi život s izraženim **neprijateljstvom i antagonizmom** prema zemljama-domaćinima, a često se ti osjećaji ne gube ni u sljedećim generacijama (vidi slučaj Danske).

NASTAVAK TEKSTA PROČITAJTE NAKON OGLASA

Lidlova super ponuda

Ključan problem koji navode protivnici migracija je što su imigranti iz trećih zemalja koncentrirani u „svojim” dijelovima grada, gdje često čine većinu, što često onemogućuje integraciju. Prema Peachu (2002), uvijek se može uočiti sličan kronološki razvitak nakon dolaska „neeuropskih imigranata” - njihove različite odjeće, raznih jezika i glazbe, te dućana koji prodaju „neuobičajenu robu” do kasnijeg nastanka **novih građevinskih formi** poput religijskih zdanja i promjene krajobraza određenih kvartova u kojima se grupiraju. U EU nije zanemariv postotak onih koji iskazuju zabrinutost da će se u jednom trenutku u budućnosti nametnuti islamske društvene, moralne, pravne i kulturne norme na štetu lokalnih i europskih, te strah od paralelnih društava koja se razvijaju. Ovi strahovi su potaknuti događajima kao što su teroristički napadi, porast kriminaliteta i seksualni napadi počinjeni od strane migranta.

VEZANI ČLANCI:

Ostatak članka ispod videa

MIRNO MORE I BLAGI VJETROVI

Porasta broja afričkih migranata prema europskim obalama: 'Uvjeti na moru su iznimno povoljni'

SUSJEDNE ZEMLJE NEZADOVOLJNE

Kako izgleda život nakon uvođenja kontrole na njemačkoj granici? 'Postajemo nepredvidljivi za kriminalce'

Današnji vodeći pristup prema imigraciji temelji se na uvjerenju da će većina imigranata **vrlo brzo asimilirati** u svojoj novoj domovini i da nakon relativno kratkog vremena neće biti značajnih razlika između njih i domaćeg stanovništva. Iz toga proizlazi zaključak da je strah od trajnih negativnih posljedica masovne imigracije i neuspjeha integracije potpuno neopravdan. U ovoj raspravi nesretno je pak što oni koji ne dijele isto mišljenje i izražavaju svoje zabrinutosti o imigraciji često mogu računati na to da će biti optuženi za rasizam, islamofobiju, mržnju ili fašizam.

Oglas

Naučite kako trgovati cijenom zlata na burzi - Preuzmite besplatni vodič

Europske politike migracija i integracija pak ističu da je imigracija nužnost i da Europa nema alternativu te u pravilu kombiniraju neizbježnost fenomena i njegovu korisnu prirodu. Ovaj pristup usko prati i **ideologija multikulturalizma** te moto „raznolikost je bogatstvo“. Međutim, nije nikada jasno pojašnjeno što je to što zaista dovodi do blagostanja u „raznolikim zajednicama“. Čak naprotiv, brojne studije su pokazale suprotno. Putnam (2000) je otkrio da etnička raznolikost zapravo može smanjiti socijalnu koheziju, solidarnost, altruizam i međusobno povjerenje među ljudima, i to ne samo između pripadnika različitih etničkih grupa, već i unutar vlastite etničke zajednice. Brojni autori (primjerice Lichter 2020) pokazuju da su gotovo u svim europskim zemljama imigranti s drugih kontinenata manje integrirani nego imigranti iz drugih europskih zemalja. Ključan problem je što su imigranti koncentrirani u „svojim“ dijelovima grada, gdje često čine većinu, što često onemogućuje integraciju (upravo se ovo počinje događati na periferiji Zagreba).

Imigranti iz tzv. trećih zemalja čine u prosjeku 4,5 % ukupnog stanovništva podregija EU, međutim kada se gledaju veliki zapadnoeuropski gradovi taj postotak u nekim dijelovima **prelazi i 20 % stanovništva**. Manjine danas čine značajnu proporciju brojnih zapadnoeuropskih gradova. U Frankfurtu je 2023. godine udio stranaca oko 30 %, u Düsseldorfu i Kölnu 22 %, u Münchenu 28 %. Ironično, određene studije (vidi više:

...anje, 2021, su pokazale da imigranti u svojem novom prijatelju ne posjeduju različitosti, već su se držali pravilu svojih etničkih skupina te su često isključivi kako prema domicilnoj populaciji tako i prema drugim imigrantima.

Istraživanje Eurostata pokazuje da stopa zaposlenosti kod imigranata iz trećih zemalja iznosi 59,1 %, u usporedbi s useljenicima iz EU (74,4 %) te domicilnim stanovništvom (74 %). Stopa nezaposlenosti među imigrantima iz trećih zemalja tako je više nego dvostruko viša u usporedbi s domicilnim stanovništvom. Imigranti iz trećih zemalja su i više nego dvostruko pogođeni rizikom od siromaštva (48,4 %) kao i društvenom isključenju od domicilnog stanovništva (19,5 %). U području srednjoškolskog i visokoškolskog obrazovanja imigranti iz trećih zemalja sudjeluju u prosjeku 20 % manje.

PREPORUČENI SADRŽAJ

On je dokaz da su društvene promjene moguće

Oglas

Opel FESTival - posebna ponuda na osobna vozila! Široka ponuda Opel modela po super cijenama uz set zimskih guma na dar

Oglas

Javio se Hrvat iz Danske: 'Upute za slučaj rata dobili smo još u kolovozu, ovo su nam rekli da napravimo'

Ovaj 5* hotel u Rijeci vas uvijek iznova očara, a ovaj put će vas očarati i cijena!

Oglas

Iduće važno istraživanje je ono Gallupovo o imigraciji muslimanske populacije u SAD i Europu, koje pokazuje da se muslimani i njihovi potomci dobro integriraju u SAD dok to nije slučaj u Europi. Jedan od pokazatelja je **zaposlenost**, prema kojoj su muslimanski imigranti u SAD-u u prosjeku češće zaposleni od domicilnog stanovništva, dok je slučaj u EU obrnut.

VEZANI ČLANCI:

EU POSTAJE ANTIMIGRANTSKA UTVRDA

Stop azilantima u Švedskoj, Danskoj, Austriji i Njemačkoj, Orban likuje: Rekao sam vam!

Clarkovi (2014) rezultati istraživanja socijalne mobilnosti pokazuju da imigracija ne predstavlja inherentno veći problem sve dok se provodi selektivno putem imigracijske politike, koja podrazumijeva imigraciju samo onih ljudi za koje se očekuje, da zbog sporog napretka u društvenom smislu, neće dugo ostati na nižoj društvenoj razini te stoga neće predstavljati dugotrajni izvor frustracija, nestabilnosti i socijalnih tenzija (odnosno da će biti motivirani integrirati se). Dosezi integracije su prema Clarkovim istraživanjima vrlo ograničeni te naglašava da niti SAD ni Europa nisu iznimne po svojoj sposobnosti integracije, niti mogu provesti nekakvu posebnu alkemiju nad stanovništvom s drugih kontinenata kako bi transformirale njegove životne vrijednosti. Povrh svega, imigracijske politike EU potpuno zanemaruje mogućnost da primjerice **treća generacija migranata**, ne mora nužno postići bolju integraciju od druge i prve generacije.

U ovom kontekstu stalna iznenađenost i čuđenje tempom i opsegom kako radnih tako i ilegalnih migracija od strane brojnih EU političara je iznimno licemjerna. Naime, ako stotine milijuna ljudi na globalnom Jugu ne može osigurati hranu ili im je otežana dostupnost hrane zbog ekonomskih interesa velikih korporacija sa sjevera, samo je pitanje vremena kada će se još intenzivnije migracije s juga na sjever početi širiti. K tome treba uzeti u obzir da kako raste broj migranata koji su odselili tako **raste i broj dodatnih potencijalnih migranata**. Naime, Gallupovo istraživanje je pokazalo da na svakih 1000 migranata dolazi 330 novih potencijalnih migranata, što se najčešće objašnjava spajanjem obitelji, ali bitnu ulogu pri odluci o migriranju igraju i iseljeničke mreže (rodbina, prijatelji, susjedi i sl. koji su već odselili).

Budući da je integracija post-migracijski fenomen, tek kada zamagljivanju pogleda dođe kraj da je većina migracija izazvana i pokrenuta ljudskom intervencijom (rat, eksploatacija prostora i dr.) i izrabljivačkim strukturama globalnih korporacija, fenomenu integracija moći će se pristupiti s dužnom ozbiljnošću i zabrinutošću. U suočavanju s ovim fenomenom EU više ne može zatvarati oči pred pokazateljima da je bitan uzrok velikih (ilegalnih) migracija u strukturi profitno orijentirane industrije multinacionalnih kompanija, koje stanovništvo na globalnom jugu **sustavno lišavaju resursa za opstanak**. Povrh svega, teško se može nastaviti prikrivati da je glavna funkcija migracija gušenje cijene rada (vidi više u Jurić, 2024). O „win-win situaciji“ u kojoj svi navodno pobjeđuju, također više ne može biti govora - jer političke

proširenoje građana da jasno ukazuje da je onjeste razmjernima decentralnog poticajara nmg. doja rane u emitivnim tako i reciptivnim zemljama, došla do kritičkog nivoa.

>>Članak je objavljen uz finansijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti